

voorzitter

brief van de volgende inhoud aan zijn familie gezonden.

De Eerste Kamer heeft met droefheid kennis genomen van het overlijden van haar oud-lid dr. F.H.P. Trip. Zij betuigt haar gevoelens van deelname bij zijn heengaan.

In hem is een in brede kring gerespecteerd politicus en bestuurder heengegaan. Wij weten ons te herinneren, hoe hij de eerste minister voor het Wetenschapsbeleid voor de PPR werd in het kabinet-Den Uyl, na daarvoor zowel in het bedrijfsleven als in het college van bestuur van de Utrechtse universiteit een leidende positie te hebben bekleed. Daarna volgen dan vier jaren van lidmaatschap van de Eerste Kamer.

In deze periode hebben wij onze oud-collega leren kennen als een man die de drang naar maatschappelijke vernieuwingen wist te combineren met het pragmatisme van de bestuurder. De bedrijfsdemocratisering behoorde met name tot zijn politieke idealen; ook zijn inzet voor Pax Christi tekent zijn politieke overtuiging.

Mogen de vele dankbare herinneringen u sterkte geven bij het dragen van dit grote persoonlijke verlies.

(De aanwezigen nemen staande enkele ogenblikken stilte in acht)

De **voorzitter**: Ik deel voorts aan de Kamer mede, dat ik bericht van verhinderd tot bijwoning van de vergadering heb ontvangen van de minister van Binnenlandse Zaken.

De ingekomen stukken staan op een lijst, die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het eind van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan, dat de Kamer zich met deze voorstellen heeft verenigd.

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het eind van deze editie.)

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Schuurman over de orde.

De heer **Schuurman** (RPF): Mijnheer de voorzitter! Gebleken is dat een heropening van de algemene politieke beschouwingen in deze Kamer niet tot de mogelijkheden behoort. Daarom verzoek ik u en via

u de Kamer om de minister-president op 13 februari aanstaande te mogen interpellieren over zijn uitspraken inzake de taken van de Eerste Kamer, gedaan aan het eind van de tweede termijn van de algemene politieke beschouwingen.

De **voorzitter**: Conform artikel 153 van het Reglement van orde vraag ik aan de Kamer verlof voor de heer Schuurman voor het houden van een interpellatie. Ik stel voor, hem dat verlof te verlenen. De heer Schuurman heeft het over 13 februari gehad, maar ik weet niet of de minister-president dan beschikbaar is. Wel weet ik zeker dat hij hier op 20 februari is, omdat dan de begroting van Algemene Zaken wordt behandeld. Ik zal proberen, de minister-president hier op 13 februari te krijgen. Zo niet, dan wordt het een week later.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Verlenging van de termijn waarna artikel 10, eerste lid, van de Grondwet in werking treedt, tot 17 februari 1991 voor wat betreft verzamelingen van persoonsgegevens aangelegd ten dienste van de uitvoering van de politietak (21381).**

Dit wetsvoorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Uitvoering van de Verordening (EEG) no. 1101/89 van de Raad van 27 april 1989, betreffende de structurele sanering van de binnenvaart (PbEG L 116) (Wet structurele sanering binnenvaart) (21276).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Schouten** (CDA): Mijnheer de voorzitter! Het wetsontwerp structurele sanering binnenvaart is een goed ontwerp, vooral ook omdat het gebaseerd is op Europese afspraken. En het verdient een goed resultaat.

De vragen van mijn fractie in het

verslag waren ingegeven door de zorg voor een zo groot mogelijk resultaat, zijnde de sloop van zoveel mogelijk oude binnenvaartschepen en een modernisering van de binnenvaartvloot, waardoor deze in een betere concurrentiepositie komt. De minister heeft op onze vraag over verlenging van de aanmeldingstermijn geantwoord dat de verordening van de Europese Gemeenschappen een verlenging niet toestaat. Verder schrijft de minister dat zij reeds half december 1989 de aanmelding effectief heeft opengesteld. Voortvarendheid is veelal te waarderen. Maar ik wil er toch wel op wijzen dat de wet toen formeel nog niet was - en nu nog niet is - aangenomen. De wet was dit huis nog niet gepasseerd!

Niettemin is het een goede zaak dat de minister reeds verleden jaar uitvoerige voorlichting over de mogelijkheid tot aanmelding heeft verstrekt. Het lijkt ons aanbevelenswaardig, dat de minister dit nog een doet, als deze wet in het Staatsblad wordt opgenomen.

Overigens moet het ons van het hart dat wij het niet eens zijn met de opvatting van de minister dat een verlenging van de aanmeldingstermijn afbreuk zou doen aan het doel van de sanering. Wij zijn van mening dat het effect juist groter zal zijn. Maar wij vinden het niet nuttig, hierover een discussie met de minister te voeren.

Ten aanzien van de overgangstermijn voor de oud-voor-nieuw-regeling zijn wij nog niet helemaal gerustgesteld. Eigenaren die geen gebruik kunnen maken van de overgangsregeling, kunnen een beroep doen op een bepaalde overmachtsclausule, zo schrijft de minister. Dit klinkt zeer vaag. Wij zouden graag van de minister horen wat de term "een bepaalde overmachtsclausule" inhoudt.

Wij waarderen het dat de minister een voorstel aan de Europese Commissie heeft gedaan om eigenaren in bepaalde opzichten tegemoet te komen bij het voldoen aan hun verplichtingen. Ook dit is vaag. Waaraan denkt de minister? Wat heeft zij de Commissie voorgesteld?

Het is jammer dat de Commissie nog niet geantwoord heeft. Ik zeg tegen de achtergrond van het feit het bedrijfsleven bij regelingen als onderhavige aan korte termijnen gebonden wordt, terwijl overheden